

บทที่ 3

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจจำหน่ายปลาตู้

ธุรกิจการจำหน่ายปลาตู้ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ มีการขยายตัวจากเดิมที่จำกัดไว้เฉพาะตลาดจำหน่ายต้นไม้และสัตว์เลี้ยงเท่านั้น แต่ปัจจุบันตลาดได้ขยายเข้าไปเปิดในส่วนของพื้นที่เช่าห้องสรรพสินค้าใหญ่ ๆ โดยมีการแบ่งพื้นที่บริเวณจำหน่ายเป็นตลาดขายต้นไม้และสัตว์เลี้ยงไว้อย่างชัดเจน ตลาดจำหน่ายสัตว์เลี้ยงประกอบไปด้วยร้านจำหน่ายสัตว์เลี้ยงนานาชนิด อาทิ เช่น ปลาสวยงาม สุนัข นก ไก่พันธุ์สวยงาม เป็นต้น นอกจากจะจำหน่ายสัตว์เลี้ยงแล้ว ยังมีอุปกรณ์การเลี้ยงและอาหารสัตว์เลี้ยงจำหน่ายอย่างครบครัน สำหรับร้านค้าที่จำหน่ายปลาสวยงาม ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ มีประมาณ 30 ร้านค้า กระจายอยู่ทั่วไปตามตลาดจำหน่ายต้นไม้และสัตว์เลี้ยงซึ่งแต่ละร้านจำหน่ายนั้นจะมีขนาดที่ต่าง ๆ กัน พอจะแบ่งแยกเป็น 3 ขนาด คือ ร้านจำหน่ายขนาดใหญ่ ซึ่งมีประมาณ 2 – 3 ร้าน จะจำหน่ายพันธุ์ปลาสวยงามตามความนิยมของลูกค้าเกือบครบถ้วน สายพันธุ์และจำหน่ายอุปกรณ์สำหรับการยังชีพของปลาพร้อมอาหารปลาและยา raksha โรคอย่างครบครัน ร้านจำหน่ายขนาดกลางจะจำหน่ายพันธุ์ปลาสวยงามเป็นบางชนิดเท่านั้นและอาจจะจำหน่ายอุปกรณ์การเลี้ยงปลาพร้อมอาหารปลาหรือไม่ก็ได้ ส่วนร้านจำหน่ายปลาตู้ขนาดเล็กนั้นจะเน้นจำหน่ายพันธุ์ปลาสวยงามเพียง 1 – 2 พันธุ์ เพื่อจำหน่ายให้กับกลุ่มลูกค้าที่สนใจและซื้อบานปลาเนพาสายพันธุ์จริง ๆ เท่านั้น ส่วนโครงการที่ศึกษาเป็นร้านจำหน่ายปลาตู้ขนาดกลาง ที่จำหน่ายเฉพาะพันธุ์ปลาบางชนิดที่ลูกค้านิยมจริง ๆ เท่านั้น

การจำหน่ายปลาตู้สวยงามเป็นธุรกิจที่ต้องอาศัยความอดทนและความชำนาญในการจัดการ ร้านจำหน่ายซึ่งผู้ประกอบการต้องมีความรู้ความเข้าใจในพฤติกรรม และความต้องการทางชุมชนชาติของปลาสวยงามเพื่อนำไปสู่การจัดการร้านจำหน่ายอย่างถูกวิธีทำให้ร้านจำหน่ายประสบผลสำเร็จในการดำเนินงานต่อไป

3.1 สายพันธุ์ปลาสวยงาม

ปลาทั้งหลายที่เราพบเห็นกันอยู่ทั่วไปนั้น จะตัดสินใจลงไว้ว่าเป็นปลาสวยงามหรือไม่นั้น ก็ต้องขึ้นอยู่กับลักษณะสีสัน หรือรูปร่างของปลา ถ้าหากปลาตัวใดมีสีสวย สะกดตา หรือมีรูปร่างแปลกประหลาดไปกว่าปลาทั่ว ๆ ไปแล้ว เราอาจจะว่าเป็นปลาสวยงามชนิดหนึ่งได้ ด้วยเหตุที่ได้ยึดถือคักขณา ดังกล่าวเป็นเรื่องตัดสินใจทำให้มีปลาสวยงามอยู่มากน้อยหลายชนิดด้วยกัน

ปลาสวยงาม แบ่งตามลักษณะแหล่งน้ำที่อาศัย 2 ประเภท

1. ปลาน้ำจืดสวยงาม
2. ปลาทะเลสวยงาม

ในที่นี้จะกล่าวถึงปลาน้ำจืดสวยงาม เนื่องจากเป็นประเภทที่ได้รับความนิยมมากที่สุด

จากการที่มีปลาน้ำจืดสวยงามจำนวนมากมายหลายชนิด นิสัยของปลาบ่อมแตกต่างกันไปตามสภาพของสิ่งแวดล้อม ดังนั้นการศึกษาถึงนิสัยบางอย่างของปลาเมื่อความจำเป็นเพื่อที่จะได้หาวิธีการเลี้ยงที่เหมาะสมกับปลาแต่ละชนิด และแต่ละประเภทให้ถูกต้อง

ปลาสวยงาม แบ่งตามลักษณะการกินอาหาร 3 ประเภท¹²

1. ปลากินเนื้อ เป็นปลาที่มีนิสัยครุ่ย ชอบรังแกหรืออาจกินปลาชนิดอื่นเป็นอาหาร มีขนาดลำตัวค่อนข้างใหญ่โต แข็งแรง ปลากินเนื้อได้แก่ ปลาอะโรวาน่า ปลาอสการ์ เป็นต้น
2. ปลากินพิช ปลาชนิดนี้มีนิสัยค่อนข้างอ่อนโยน ไม่รังแก สามารถเลี้ยงรวมกับปลาชนิดอื่นได้ การเลี้ยงไม่ยุ่งยาก เพราะสามารถกินตะไคร่น้ำ หรือพรมไม่น้ำได้
3. ปลากินหัวพิชและสัตว์ ปลาชนิดนี้สามารถเลี้ยงได้ด้วยอาหารเม็ด หรืออาหารสดที่เป็นเนื้อสัตว์ เลี้ยงได้จ่ายพอสมควร บางชนิดสามารถเลี้ยงรวมกับปลาชนิดอื่นได้ แต่ก็จะรบกวนปลาชนิดอื่น เช่น ปลาหางนกยูง

ปลาสวยงาม แบ่งตามลักษณะการออกลูก 3 ประเภท¹³

1. ปลาตู้ชนิดที่ออกลูกเป็นไข่ ปลาชนิดนี้จะมีการผสมพันธุ์ที่แตกต่างจากชนิดอื่น คือ ตัวเมียจะทำการวางไข่ ซึ่งตัวเมียจะวางไข่ที่ดินเม่น้ำ ก้อนหิน ก้อนกรวดใต้น้ำ จากนั้นปลาตู้ผู้ จะปักล้อบน้ำเชือกอุกมาสหมอกับไข่แล้วไข่ก็จะลูกฟิกเป็นตัวในเวลาต่อมา ปลาที่ออกลูกเป็นไข่นี้ ได้แก่ ปลาทอง, ปลาเทวดา เป็นต้น ซึ่งสังเกตได้ว่าปลาที่ออกลูกเป็นไข่นี้ จะมีลักษณะและสีสันสวยงามมาก และเป็นที่นิยมเลี้ยงกันอย่างมาก

¹² ปัญญา สุวรรณสนุทร, ความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงปลาตู้ (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เกษตรศาสตร์, 2545),

¹³ จำปาศักดิ์, สนับสนุนการเลี้ยงปลาตู้ (กรุงเทพฯ : สารสารนารถเก็ตติง, 2543), หน้า 25

2. **ปลาตู้ชนิดที่ออกสูกเป็นตัว** ปลาชนิดนี้เมื่อผสมพันธุ์แล้วตัวเมียจะเริ่มตั้งท้องและพักไว้ในท้อง จนกว่าไจจะเริ่มเติบโตเต็มที่แล้ว ไจจะสูกฟักตัวเป็นลูกปลาตัวเล็ก ๆ เกิดขึ้นในท้องของแม่ปลา เมื่อเป็นคัวอ่อนที่สมบูรณ์แล้ว สูกปลาจะคลอดออกจากท้องแม่ปลา ปลาชนิดที่ออกสูกเป็นตัวนี้ จะมีลูกไม่นากเหมือนกับปลาที่ออกสูกเป็นไข่หรือชนิดอื่น ๆ ปลาชนิดนี้ ได้แก่ ปลาหางนกยูง เป็นต้น

3. **ปลาตู้ชนิดก่อหวอด** ปลาชนิดนี้จะมีการผสมพันธุ์ที่เปลกแตกต่างไปจากปลาชนิดอื่นมากที่สุด คือ ปลาตัวผู้จะเป็นผู้ก่อหวอด หวอดในที่นี่จะมีลักษณะเหมือนพ่นฟองอากาศให้มาติดอยู่กับต้นไม้ในน้ำ จากนั้นตัวเมียจะพ่นไข่ออกมายังไป่ผึ้งติดอยู่กับหวอดที่ตัวผู้ทำไว้จากนั้นไข่ปลาจะหลักตัวออกมายังลูกปลา ปลาตู้ที่นิยมเลี้ยงในประเทศไทยที่เป็นชนิดก่อหวอดนี้ เช่น ปลากระดี่ ปลากรด เป็นต้น

สายพันธุ์ปลาสวยงามที่นิยมเลี้ยงโดยทั่วไป

ปลาทอง หรือที่เรียก กันติดปากกันว่า “ปลาเงินปลาทอง” แท้จริงแล้ว คือ ปลาชนิดเดียว กัน แต่ด้วยความสะดวกในการเรียกชื่อในที่สุดก็เหลือคำว่า “ปลาทอง” เพียงอย่างเดียว ไม่เกี่ยวกับการเรียกชื่อตามสีสันของปลาสีเงินหรือสีทองแต่อย่างใด ปลาทองมีถิ่นกำเนิดจากสาธารณรัฐประชาชนจีน ชาวจีนนิยมเลี้ยงไว้คู่เล่น และนำมาประกอบอาหาร

ชนิดของปลาทองที่นิยมเลี้ยง¹⁴

1. **ปลาทองธรรมชาติ** ลักษณะคล้ายปลาคราฟ เลี้ยงง่าย มีความอดทนต่อการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิ มีลำตัวค่อนข้างยาว สองข้างลำตัวแบบ ตัน กว้าง ไม่มีเกล็ดที่หัว ครีบหลัง และครีบหางเป็นครีบเดียว ครีบอกและครีบท้องเป็นครีบคู่

2. **ปลาทองชูบันกิง** บางทีก็เรียกว่าปลาทองทางชิว ลักษณะที่สำคัญของปลาทองชนิดนี้คือ หาง มีครีบหางเดียวแยกเป็นสองแฉก หางยิ่งยาวยิ่งนิยม ลำตัวเรียวยาว มีสีส้ม ส้มแดง แดงขาว อาจมีคำประบ้ำง เลี้ยงง่าย ว่ายน้ำได้ปราดเปรื่ยว กินอาหารเก่ง

3. **ปลาทองโคเมต (Comet)** ลำตัวนอบบาง อ่อนแอน สีทั่วไปจะเป็นสีแดงเข้ม ถ้าเป็นสีเหลืองทั้งตัวจะเป็นปลาทองโคเมตที่หายากและมีราคาแพง หางเป็นชนิดหางแฉกค่อนข้างยาว เป็นปลาที่ปราดเปรื่ยว เคลื่อนไหวว่องไว และดูสวยงามอ่อนช้อยที่สุดในบรรดาปลาทองทั้งหลาย

4. **ปลาทองแฟนเทล หรือ หางพัด (Fantail)** มีหางคล้ายพัดสองหางคู่ เป็นที่นิยม

¹⁴ ปลาทอง(ระบบออนไลน์).แหล่งที่มา <http://www.rachaplatthong.com>

แพร์ทลายในสหรัฐอเมริกา มีลำตัวค่อนข้างยาว ໄคลสั้นส่วน ครีบหลังสูงและยาวมาก เป็นปลาที่มีความคงงาม เลี้ยงดูไม่ยาก กินอาหารเก่ง โตเร็ว แข็งแรง ถ้าเลี้ยงดูดี ๆ จะมีอายุยืนยาวหลายปี

5. ปลาทองเวลเทล (Veiltail) มีชื่อเรียกอีกหลายชื่อ เช่น ฟรังเกล ริบอนเทล แกนเซเทล เลเซเทล และ มัลตินเทล เป็นพันธุ์ที่สวยงามมาก ทางเป็นพวงคล้ายริบบินเพรลูกไม้ ครีบเมื่อเวลาโโนกไปมากล้ำเหลือเช่น ใบหน้า ทางแบ่งเป็นสองแฉกจากฐานความยาวเท่ากับลำตัว มีลายสี ได้แก่ นำเงิน ม่วง แดง เหลือง ดำ เป็นต้น

6. ปลาทองเทเลสโคป (Telescope) มีลักษณะพิเศษแตกต่างจากชนิดอื่นตรงตาที่ใหญ่โตและถนนอกมาจากด้านข้างหักงอของหัว มีอีกสายตาซึ่งเชื่อมต่อไปนั้น ตามงอ แต่สายตาไม่ค่อยดี เคลื่อนไหวช้าเพราลูกโป่งบังที่ตา ถ้าลูกโป่งแตกจะเป็นอันตรายต่อปลา ดวงตาจะเริ่มโป่งพองเมื่ออายุ 2 เดือน ถึง 2 ปี

7. ปลาทองมัวร์ (Moor) รู้จักกันดีในนาม “รักเร” มีลักษณะเด่น คือ ลำตัวและครีบทั้งหมดเป็นสีดำสนิท ไม่เปลี่ยนเป็นสีอื่น ดวงตาโ朋ออกมา ลำตัวนุ่มนิ่ม ครีบหางบานใหญ่ ถ้าลำตัวสั้น ห้องปาก ตัวกลม เรียกว่า “รักเรตุ๊กตา” ลำตัวยาวเรียก “รักเรควย”

8. ปลาทองหัวสิงห์ (Lion Head) มีส่วนหัวคล้ายสิงโต หรือพ daraสเบอร์ริงอกหึ้นมาเหนือแผ่นเหงือกและหัวของมัน เรียกส่วนที่งอกว่า “วุ้น” เลี้ยงง่าย แข็งแรง ทนทาน ไม่มีครีบบนแผ่นหลัง ตัวหนาและสั้น วุ้นจะงอกให้เห็นก่อนอายุครบ 6 เดือน ต้องเลี้ยงในตู้ที่บรรจุอากาศดีเป็นพิเศษ เพราะหัววุ้นจะถ่ายเทอากาศเสียอกมาก

9. ปลาทองออรันดา (Oranda) ลำตัวค่อนข้างยาว หน้าไม่แหลม ครีบยาว ครีบหางอ่อนเป็นพวง เวลาว่ายน้ำหางพลิ้วสวยงาม นิยมเลี้ยงกันมาก ราคาไม่แพง เลี้ยงง่าย อดทนสูง

ปลาหางนกยูง มีต้นกำเนิดในอเมริกาใต้และอะเมซอน รูปร่างลักษณะเหมือนนกยูง มีสีสวยงามคลายสี มีจุดดำกระจายทั่วทั้งตัว รูปร่างตัวผู้ใหญ่กว่าตัวเมีย และตัวผู้จะมีสีสันสวยงามกว่าตัวเมีย มีหางเป็นรูปวงกลมหรือหางแฉก ปลาหางนกยูงจะมีขนาดเล็ก ว่ายเชื่องช้า จึงมักจะถูกทำร้ายจากปลาใหญ่

ปลาหมอยี่ เป็นปลาน้ำจืดมาจากทะเลสาบทั้งกัมบี้กา ทะเลสาบมาลาวี และทะเลสาบวิคตอเรีย ทวีปแอฟริกา คล้าย ๆ ปลาหมอยาไทย ตามตำราระบุว่าเดิมเป็นปลาแม่น้ำเคิม แต่ได้วิวัฒนาการมาอยู่ในน้ำจืดนานหลายปีแล้ว มีจำนวนสกุลและชนิดมาก รูปร่างและพฤติกรรมก็ต่างกันหลายรูปแบบ เป็นปลาที่เลี้ยงง่าย พันธุ์ที่นิยมเลี้ยง เช่น พันธุ์มาลาวี และ ฟรอนโตซ่า

ปลาкарพ หรือ ปลาแฟนซีкарพ (Carp) เป็นปลาที่เลี้ยงง่ายและโตไว ลำตัวสีเทาเข้ม มีเทคนิคและรูปนิสัยของมันแล้วจะทำให้เชื่องมากและน่ารัก สามารถให้อาหารกินจากมือของเราได้เป็นปลาที่มีเสน่ห์ งามสง่าและมีสีสันสด爽

ปลา กัด (Fighting Fish) ธรรมชาติของปลา กัด จะเป็นปลาที่ดุร้าย เลี้ยงง่าย แม้แต่น้ำประปา ก็สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ เนื่องจากเป็นปลาที่ดุร้าย จึงต้องเลี้ยงมันอย่างโกรดเดียว ลักษณะทั่วไป ลำตัวเพรียวยาว และแบบ มีสีสันสวยงามแตกต่างกันไป ตัวเมีย มีสีสันน้อยกว่าตัวผู้ ครีบและหางก็สันกว่า

ปลา สอดหรือปลาหางดาบ (Swordtail) แหล่งกำเนิดอยู่ที่ประเทศไทย เมิกซิโกและชอนดูรัส ขนาดของลำตัวเฉลี่ย 10-12 เซนติเมตร ลักษณะของปลา สอด ลำตัวปลา มีลักษณะเพรียวยาว และแบบ ข้างตัวมีเกล็ดขนาดเล็ก ปลาตัวผู้จะต่างจากปลาตัวเมียอย่างเห็นได้ชัด ตัวจะเข้มกว่าเล็กน้อย ขอบล่างของแพนหางมีก้านครีบยาวออกไปคล้ายดาบ เป็นปลาที่มีความคล่องแคล่ว วงศ์ใหญ่ อยู่ในสีสันก้าวร้าว มักเกิดการทะเลาะวิวาทกันเอง โดยปกติอ้าปากบูลรุมกันเป็นฝูง และว่ายนำ้ไปตลอดเวลา ชอบกิน ไวน้ำ ลูกน้ำ หนองแดง และอาหารสำเร็จรูป อายุประมาณ 3 เดือน ก็ออกลูก เมื่อตอนปลาหางนกยูง ให้ลูก 10-20 ตัว/ครั้ง

ปลาเสือสูมาตรา (Tiger Barb) เป็นปลาชนิดเล็กที่นิยมเลี้ยงกันมาก มีถิ่นกำเนิดบริเวณภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยเฉพาะเกาะสูมาตราของอินโดนีเซีย ลำตัวเป็นสีเหลืองทอง มีแถบสีดำพาดวาง 4 แถบ ปลาเสือสูมาตรา เป็นปลาที่มีนิสัยก้าวร้าว อาจกัดครีบหางของปลาอื่นๆ ตายได้ จึงไม่ควรเลี้ยงรวมกับปลาชนิดอื่น

ปลาเตือก เป็นปลาที่นิยมแต่ไม่ค่อยมีให้ซื้อมาเลี้ยงได้ง่าย ๆ ลำตัวแบบสีเหลืองแก่ มีลายพาดวาง ลำตัวเหมือนลายเสือ 6 ลายจากหน้าถึงหาง ครีบสีน้ำตาลอ่อน โตเต็มที่ยาว 40 เซนติเมตร ชอบกินสัตว์น้ำเล็ก ๆ นิสัยคุ้มไม่เหมาะสมที่จะเลี้ยงรวมกับปลาชนิดเดียวกัน

ปลา尼้อน เป็นปลาที่มีลำตัวเล็ก ลำตัวสีเขียวมรกตคล้ายมีแสงเรืองท่าให้คุณเด่น คล้ายแสงไฟนีออน ได้ท้องมีสีทอง เมื่อว่ายเป็นผู้จะสวยงามมาก เลี้ยงง่าย แต่ต้องระวังอย่าให้ตก ใจอาจช็อกตายได้ง่าย กินอาหารพอกไรแดง ลูกน้ำขนาดเล็ก ความมีสารร้ายไว้ให้เป็นที่หลบกำบัง

ปลาอะโรวาน่า หรือ ปลาแมงกร (Arowana) ชื่อไทยเรียกปลาตะพัด เป็นปลาที่นิยมเลี้ยง เต่าราคายังถูก ถือกำเนิดอยู่ในเขต้อน เช่น ลุ่มน้ำอะเมซอน และฟริกา หรือในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อย่างเช่น ประเทศไทย เป็นปลาที่มีโครงสร้างของหลอดอาหารใหญ่ มีกระดูกที่ถืน มีเกร็ดขนาดใหญ่ เป็นปลาโบราณที่หล่อจากบุคลิน มีหลายชนิดแต่ละชนิดแบ่งตามสีของเกร็ด ชอบกินสัตว์น้ำชนิดอื่น ๆ จึงไม่ควรเลี้ยงรวมกับปลาชนิดอื่น เว้นแต่เลี้ยงรวมกับปลาที่ขนาดพอ กัน

ปลาอสการ์ เป็นปลาขนาดใหญ่เท่าฝ่ามือโดยเดือนที่ตากะพอง ปากแบบคล้ายสุนัข บุคลีก ท่าทางดูร้าย ครึบหางกลม มีเส้นเป็นแฉก ๆ คล้ายพัดใบลาน ครึบที่ใช้ว่ายน้ำ aisbyang เมื่อൺกระจก ลำตัวเป็นเกร็ดสีน้ำตาล เหลือง หรือสีแดง แล้วแต่อาหารที่กิน ชอบกินสัตว์น้ำขนาดเล็ก นิสัยก้าวร้าวไม่เหมาะสมจะเลี้ยงกับปลาที่มีขนาดเล็กและอ่อนแอกว่า

ปลาแทวดา เป็นปลาที่ลำตัวแบน กว้างยาวเกือบทุกตัว คล้าย ๆ ปลาจาระเมด แต่เล็กกว่า ส่วนหางมีทั้งชนิดกว้างและยาวจนระพื้น และกว้างแต่ไม่ยาว มีหนวดยาวมาก ชอบกินสัตว์น้ำเล็ก ๆ ชอบดูดกิน ไม่สำนึกรับ�� ไม่น้ำร่มเย็น

ปลาปอมปาดัวร์ เป็น “เจ้าแห่งปลาดุ๊ก” กำเนิดแถบลุ่มน้ำอะเมซอนทวีปอเมริกาใต้ ในบรasil มีสีต่าง ๆ มากมาย รูปร่างกลมแบน ครึบหลังและครึบท้องมีฐานครึบยาวเรียวโถง รอบตัว เป็นปลารักสวยงาม ขนาดใหญ่สุดความยาวลำตัวไม่เกิน 7 นิ้ว ชอบกินสูกน้ำ ไร้เดียง ได้เดือนเป็นอาหาร

ปลา米迪ในที่หรือปลาอมลี่ ตัวมีสีดำเหมือนกำมะหยี่ รูปร่างคล้ายกับปลาสอด ส่วนหางไม่ยื่นยาวเหมือนปลาสอด เลี้ยงง่าย ออกลูกง่าย จะให้โตเร็วต้องกินเนื้อกุ้ง หนอน และผักหรืออาหารสำเร็จรูปสมพิชพัก

ปลาทางไนฟ์ บางครั้งเรียกปลาทางเหยียบ ในธรรมชาติมีขนาดใหญ่ยาวมากถึง 120 เซนติเมตร ลำตัวค่อนข้างยาว สีเหลืองนวลมีแถบสีน้ำตาลพาดไปตามความยาวลำตัว 6-8 แถบ ปลายครึบและหางมีสีดำ รักสวยงาม อาหารได้แก่ หอย ปู พืช嫩 และตะไคร่น้ำ จะทำลายพรรณไม้ในตู้ปลา

ปลาเสือพ่นน้ำ เป็นปลาন้ำกร่อยที่เปลกและนิยมเลี้ยงมาก เนื่องจากมีความสามารถพิเศษในการพ่นน้ำได้ไกล ๆ เพื่อล่าแมลงต่าง ๆ มาเป็นอาหาร ลำตัวแบนซึ่ง มีรอยประสีดำบริเวณครึ่งบนของลำตัว 5-6 แฉก ขอบครีบหลังและครีบก้นดำ กินอาหารสำเร็จรูปได้ นิสัยเกเร ชอบทำร้ายและกินปลาขนาดเล็กกว่าเป็นอาหาร

ปลาชากเกอร์ รูปร่างหน้าตาไม่สวยงามเป็นปลาที่มีประโยชน์นิยมเลี้ยงไว้เพื่อกินเศษอาหารตะไคร่น้ำ ตัวสีดำ มีลายขาวเหลืองทั่วตัวเหมือนลายไทย ผิวลำตัวแข็ง ปากเป็นปากดูด ทนทานโตเรื่อง ไม่ควรเลี้ยงไว้ในคุ้มกันเกินไป เพราะจะแย่งกินอาหารและทำร้ายปลาอื่น ๆ ได้

3.2 การคัดเลือกพันธุ์ปลาสวยงาม

การคัดเลือกปลาสวยงามเพื่อนำมาจำหน่าย นอกจากชนิดของปลาที่ต้องเลือกให้ตรงกับความต้องการของผู้ซื้อแล้ว สุขภาพของปลาเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ต้องนำมาคำนึงในการเลือกซื้อปลา หากซื้อปลาที่มีสุขภาพไม่สมบูรณ์จะทำให้ปลาป่วย ในที่สุดก็จะตาย

การเลือกซื้อปลาต้องคำนึงถึงสำคัญต่อไปนี้

1. เลือกพันธุ์ปลาสวยงามให้ตรงกับความต้องการของตลาดผู้ซื้อ เพื่อให้มีการจำหน่ายได้หมดในแต่ละครั้งที่ซื้อปลา ถ้าจำหน่ายไม่หมดจะเป็นภาระในการเลี้ยงดู จนเกิดต้นทุนจน

2. ควรเลือกซื้อปลาที่มีสุขภาพดี โดยสังเกตได้จาก

ประการแรก ควรสังเกตการว่ายาน้ำของปลา ปลาที่ถอยเท้าตื้นอยู่แต่ที่พิวน้ำ ทำตาคลายหรือทรุดหัวทิ่มอยู่กับพื้นทรายไม่ใช่ปลาที่แข็งแรงอย่างแน่นอน

ประการที่สอง ต้องดูสภาพปลาและรูปร่างตัวปลา ไม่ควรเลือกซื้อปลาที่เป็นแพด มีขุคขึ้นตามตัว ตัวชำนาญพอง เกล็ดเปิด ครีบและหางฉีกเปื่อยขาด ปลาที่มีครีบสูตริดกันแสดงว่าไม่สบายน้ำ

ประการที่สาม ควรดูพฤติกรรมของปลา ไม่ควรซื้อปลาที่ซึมและหลบซ่อนอยู่หลังหินหรือซุกอยู่ตามมุม

3. ควรเลือกซื้อปลาที่มีขนาดกลางหรือขนาดเล็ก ซึ่งจะตอบชาระหว่างดินทางน้อยกว่าปลาขนาดใหญ่และปรับตัวเข้ากันที่อยู่ใหม่ได้ไวกว่า และมีภาระในการเลี้ยงดูน้อยกว่าปลาใหญ่ทั้งในเรื่องอาหาร การทำความสะอาดตู้ แต่อย่างไรก็ตามขนาดของปลา ก็จะขึ้นอยู่กับความต้องการของลูกค้า

4. เลือกปลาที่มีสุขภาพดี มีรูปร่างถูกต้องตามลักษณะสายพันธุ์ ตัวทรงไม่คดหรือโค้ง ปลาที่มีสุขภาพดีดูได้จากการเคลื่อนไหวไม่มาอยู่ตลอดเวลาอย่างกระฉับกระเฉง ไม่จมหรือลอยนิ่ง เป็นเวลานาน ๆ ทรงตัวอยู่ในแนวปกติสมดุล ไม่เอียงซ้าย เอียงขวา หรือหงายหาง มีความสนใจในสิ่งแวดล้อมตลอดเวลา หลีกหนีเมือหรือวัดดูแลกป่องที่เข้ามาหาตัว กินอาหารที่ให้ ดวงตาไม่ลักษณะกลมสดใส ไม่บุ่นหรือบอด สีสันบนตัวสดใส ไม่ซีด มีสีและลายเข้มชัดเจนถูกต้อง แผ่นปิดเหงือกเรียบไม่เป็นลอนคลื่น ขณะปิดต้องแนบสนิทกับลำตัว สามารถเปิดปิดได้ตามจังหวะการหายใจ เหงือกมีสีแดงสด ไม่รวมมีปรสิตชนิดต่าง ๆ เกาะอยู่ตามตัว

5. ต้องคำนึงถึงการขนส่ง ควรเลือกแหล่งปลากลางที่มีไก่มา เนื่องจากการขนส่งทำให้ปลาเกิดความเครียด ป่วยเป็นโรค เมื่อนำมาเดียงไว้ในตู้ปลาเพื่อรอจำหน่าย ปลาจะอยู่ได้ไม่ทน อายุไม่ยืน เดียงได้ไม่นานก็ตาย

3.3 การคุ้ยและปลาตู้โดยทั่วไป

ธุรกิจปลาตู้ เป็นธุรกิจที่น่าจับตามองในปัจจุบัน เนื่องจากการเดียงปลาสวยงามเป็นงาน งานอดิเรกที่ให้ความสุขและความบันเทิงแก่ผู้เดียงทุกเพศ ทุกวัย ไม่จำเป็นต้องใช้เนื้อที่มาก ไม่ส่งเสียงดังและกลิ่นรบกวน ค่าใช้จ่ายในการเดียงก็ขึ้นอยู่กับความสามารถของแต่ละคน ผู้จำหน่ายก็ไม่ต้องจุณามากมายเพียงให้เข้าใจธรรมชาติของปลาและเดียงให้ถูกต้องตามหลักการ ถึงแม้ปัจจุบัน จะมีการพัฒนาอุปกรณ์ในการเดียงปลาและคิดค้นยา_rักษาโรคปลาขึ้นมากมายเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ ต่าง ๆ มีประสิทธิภาพและอำนวยความสะดวกในการเดียงปลามากขึ้น ผู้เดียงยังควรศึกษาเพื่อให้เข้าใจเทคนิคในการเดียงปลาให้มีสุขภาพดี เพื่อจะได้ช่วยเพิ่มกำไรให้มากขึ้น

ความหนาแน่นของปลาในตู้

การนำปลาบรรจุในตู้เพื่อรอการจำหน่ายนั้น ต้องคำนึงถึงพื้นที่ของตู้ให้เหมาะสมกับจำนวนปลาด้วย เพราะถ้าปล่อยให้ปลาเมื่อนานนานแน่นมากเกินไป จะทำให้ปลาต่อสู้และกัดกัน เองตามสัญชาตญาณของการอยู่รอดเพื่อลดความหนาแน่นของปลาลง นอกจากนั้นเมื่อปลาเมื่อนานมากจะเกิดการเยื่องอกซึ่งกันเพื่อใช้ในการหายใจ ขณะเดียวกันปลาบางตัวก็จะพยายามก้าว กระบอนโดยออกไซด์ออกมาก ทำให้น้ำเสีย ปลาอีดอัด ปลาอาจจะอ่อนแอ ป่วยและอาจตายไปในที่สุด บางครั้งอาหารที่โดยให้ปลาต้องการอาหารมากเพระปลาเมื่อยจะกระแทกหัวจะให้อาหารคราวละมากเกินความต้องการจึงทำให้ปลาป่วยเนื่องจากกินอาหารเยอะและน้ำเน่าเสียปลาติดโรคได้ง่าย

อุณหภูมิน้ำ

การเลี้ยงปลาตู้ที่ดีนั้น ควรให้อุณหภูมิของน้ำในตู้เปลี่ยนแปลงน้อยที่สุด เพื่อช่วยให้ปลาไม่ต้องปรับอุณหภูมิในตัวมาก จนทำให้ปลาเกิดอาการป่วย และช่วยไม่ให้เชื้อโรคต่าง ๆ เจริญเติบโตได้ เพราะเชื้อโรคจะหยุดการเจริญเติบโตหรือเจริญเติบโตช้าในอุณหภูมิที่ไม่เปลี่ยนแปลง ในเมืองไทยเรื่องอุณหภูมนั้นบว่าไม่ค่อยมีปัญหา เพราะสภาพอากาศโดยเฉลี่ยในภาคกลางอุณหภูมิจะไม่เปลี่ยนแปลงมาก ยกเว้นในภาคเหนือหรือชนบทที่ใกล้ ๆ ที่ดูเหมือนมีอากาศหนาวเย็นมาก ๆ ก็ต้องมีการควบคุมอุณหภูมน้ำในตู้ปลาโดยใช้เทอร์โมมิเตอร์และเทอร์โมสเททในตู้ปลา ในทางตรงข้าม ควรระวังการวางแผนตู้ปลาไว้ในที่เดคลงจัดหรือแสงเดคล่องกระหนบโดยตรง จะทำให้น้ำมีอุณหภูมิสูงขึ้น และสูงเกินความอดทนของปลา เมื่อันกับเป็นการต้มปลา ดังนั้นผู้เลี้ยงควรสังเกตการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิอย่างต่อเนื่อง ซึ่งโดยปกติปลาจะชอบอุณหภูมิในน้ำที่มีอุณหภูมิระหว่าง 25-32 องศาเซลเซียส ซึ่งน้ำอยู่กับชนิดของปลา อุณหภูมิของน้ำมีผลต่อการเผาผลาญอาหารภายในร่างกายของปลา ปลาเป็นสัตว์เลือดเย็นอุณหภูมิของตัวจะเปลี่ยนไปตามอุณหภูมน้ำ การเปลี่ยนแปลงนับพันมากกว่า 5 องศาเซลเซียส จะทำให้ปลาช็อกตายได้

แสงสว่าง

ความสว่างมีส่วนทึ่งทางตรงและทางอ้อมคือตัวปลาเสมอ เพราะแสงสว่างไม่ว่าจะเป็นแสงแดดหรือแสงที่มาจากการหลอดไฟจะช่วยทำให้ตู้ปลาสว่างขึ้น เราสามารถมองเห็นปลาที่เลี้ยงได้ชัดเจน อีกทั้งแสงสว่างจะช่วยสังเคราะห์แสงของพืชนำในตู้ปลาให้พืชนำเจริญเติบโตเป็นอาหารของปลา แต่อย่างไรก็ตามแสงเดคลที่ส่องมาที่ตู้ปลาไม่ควรเป็นแสงที่จัดนัก หรือหลอดไฟก็ไม่ควรจะมีความร้อนที่แรงมากนัก เพราะจะทำให้อุณหภูมิของน้ำในตู้ปลาสูงขึ้น ทำให้เกิดผลกระทบต่อปลา ควรใช้หลอดไฟที่มีขนาดไม่เกิน 25 วัตต์ซึ่งจะเหมาะสม และควรเป็นแสงที่ส่องลงมาที่พื้นผิวน้ำจะเหมาะสมที่สุด อย่าใช้ไฟที่ส่องจากด้านข้างตู้เป็นอันขาด เพราะไฟที่ส่องด้านข้างจะช่วยทำให้พยาธิตัวแบนเจริญเติบโตรุนแรง ซึ่งเป็นอันตรายกับปลาอย่างมาก¹⁵

ออกซิเจน

ปริมาณก๊าซออกซิเจนที่ละลายอยู่ในน้ำต้องมีเพียงพอตลอดเวลา อุณหภูมิของน้ำมีผลต่อออกซิเจนด้วย ถ้าอุณหภูมิสูงขึ้นปริมาณออกซิเจนในน้ำจะลดลง โดยปกติในรอบวันหนึ่ง ๆ ปริมาณออกซิเจนในน้ำเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ปริมาณออกซิเจนจะน้อยที่สุดในเวลาเช้าตรู่

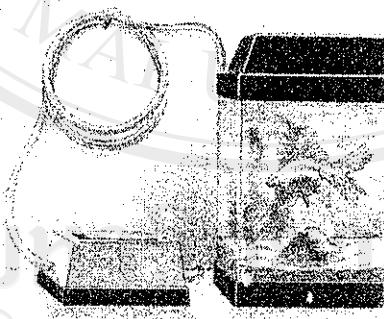
¹⁵ วิริยะ สิริสิงห, คู่มือเลี้ยงปลาตู้ (กรุงเทพฯ : ศูนย์วิชาการสารสนเทศ, 2543), หน้า 145

แล้วจะค่อย ๆ เพิ่มจนสูงสุดในเวลาบ่าย หมุนเวียนเช่นนี้เรื่อยไป การเปลี่ยนแปลงเช่นนี้มีผลมาจาก เพลงตอนพืชนำเสนอและพืชพวกราหรายมีการหายใจและหายใจออกซิเจนในเวลากลางวัน หายใจ กระบวนการไคออกไซด์และใช้กําชออกซิเจนในเวลากลางคืน โดยปกติแล้วพื้นผิวดองน้ำในศูนย์คลามี โอกาสที่จะสัมผัสนับกระแสนที่เคลื่อนที่ตลอดเวลาอยู่มาก ทำให้แทนจะไม่ได้ดึงเอาออกซิเจน ในอากาศลงไปเพิ่มเติมในน้ำได้เลย วิธีการเดียวที่จะเพิ่มออกซิเจนในน้ำได้ก็โดยการติดตั้งเครื่อง เพิ่มอากาศ หรือที่รู้จักกันแพร่หลายในนาม “แอร์ปั๊ม” (Air Pump)

แอร์ปั๊มที่นิยมกันมี 4 ชนิด คือ¹⁶

1. Vibrator-type อาศัยเกิดโดยการสั่นสะเทือน โดยใช้กระแทไฟฟ้า เป็นที่นิยมกันมาก เนื่องจากราคาถูกและประสิทธิภาพดี
2. Thermal-Type มีการปล่อยอากาศออกasma 2-3 ครั้งต่อวินาที เมื่อมีการทำงานของปั๊ม
3. Piston Pump ใช้เครื่องจักรหมุน ให้เกิดแรงดันอากาศ มีกำลังผลิตอากาศได้ดีเหมาะสมที่จะ ใช้ในฟาร์มเลี้ยงปลา
3. Water Pump ใช้การปั๊มน้ำมาทำให้เกิดแรงดันอากาศ มีกำลังมาก เหมาะสมที่จะใช้ใน ฟาร์มเลี้ยงปลาที่มีโรงเพาะขยายพันธุ์ปลามาก ๆ

ภาพที่ 3-1 แอร์ปั๊มแบบ Vibrator - type

¹⁶ ภาครช ชนาดุ, ปลาดุ๊ะฉบับปลา殿下จีด (กรุงเทพฯ : ไฟลินบุ๊คเน็ต, 2543), หน้า 30-31

กรดและด่าง

คุณภาพน้ำสำหรับเลี้ยงปลาตู้แบ่งออกได้เป็น 3 ลักษณะ ตามประเภทของปลาที่จะนำมาเลี้ยง น้ำที่เป็นกรดค้าง (pH) อ่อน ๆ ประมาณ 6-7 มีค่าความกรดค้าง 20-75 มิลลิกรัมต่อลิตร หมายความว่า สำหรับการเลี้ยงปลาบางชนิด โดยเฉพาะปลาสวยงามจากต่างประเทศ เช่น ปลา尼ล่อน และ ปลาปอมปาดัวร์ เนื่องจากน้ำมีสภาพใกล้เคียงกับแหล่งที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติเดิม ตัวอย่างน้ำประเภทนี้คือ น้ำฝน ดังนั้นหากจะใช้น้ำจากแหล่งอื่น เช่น น้ำประปา หรือน้ำบาดาล ต้องปรับสภาพให้เหมาะสมสมสีก่อน เนื่องจากมีความกรดด่างสูงกว่า

น้ำที่มีค่าความเป็นกรดค้างปานกลาง โดยมีค่า pH ประมาณ 7 และมีค่าความกรดค้าง 75-150 มิลลิกรัมต่อลิตร เป็นน้ำที่เหมาะสมสำหรับเลี้ยงปลาตู้ทั่ว ๆ ไป ผู้เลี้ยงปลาจำนวนมากใช้น้ำประปา เพราะหาง่ายและมีคุณสมบัติเหมาะสมแต่ต้องกำจัดคลอรีนที่ปนอยู่ในน้ำเสียก่อน

น้ำที่มีค่าความเป็นกรดค้างและความกรดด่างมาก ค่า pH สูงกว่า 7.5 ขึ้นไป ความกรดค้างมากกว่า 200 มิลลิกรัมต่อลิตร ปลาตู้หลายชนิดรวมทั้งพรอนไม่น้ำชອบที่จะอาศัยอยู่ในน้ำลึกจะทนชีวิตก็ต่อเมื่อน้ำบาดาลนั่นเอง แต่ก่อนนำมาใช้ต้องพักน้ำทิ้งไว้ก่อน

การกรองน้ำสำหรับตู้ปลา

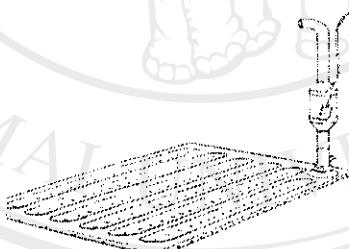
การเลี้ยงปลาตู้เพื่อจำหน่าย ระบบกรองน้ำมีความสำคัญมาก เพราะในร้านจำหน่ายย่อมมีตู้ปลาที่มีขนาดต่างกันอยู่หลากหลาย และจำเป็นจะต้องรักษาสมดุลของน้ำเพื่อให้ปลาสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้โดยไม่ต้องทำการล้างตู้บ่อย ๆ ทำให้เสียเวลาและเกิดค่าใช้จ่ายตามมา ระบบกรองน้ำสามารถติดตั้งกับตู้ปลาขนาดใหญ่ ทำให้น้ำสะอาด มีอายุการใช้งานได้นาน โดยไม่ต้องมีการถ่ายน้ำหรือเปลี่ยนน้ำอยู่ครั้ง ละรักษาสภาพแวดล้อมภายในตู้ปลาไม่ให้เปลี่ยนแปลง เป็นการรักษาสุขภาพของปลาที่นิยมกันมาก ระบบกรองน้ำช่วยกรองเศษของเสีย น้ำดูด เศษอาหาร เศษใบไม้ และอื่น ๆ ทั้งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิตออกจากตู้ปลาให้หมด ทำให้น้ำเกิดการหมุนเวียน ส่งผลให้รักษาอุณหภูมิได้เท่ากันตลอดทั้งตู้ เมื่อน้ำมีการเคลื่อนไหวทำให้ไม่เกิดกลุ่มน้ำมีโอกาสสัมผัสน้ำกับอากาศบริเวณผิวน้ำมากขึ้น น้ำจึงสะอาดและมีอุณหภูมิกว่าน้ำที่ไม่มีการเคลื่อนตัว ท้ายสุดจะช่วยให้เลี้ยงปลาได้จำนวนมากขึ้น โดยไม่ต้องเสียเวลาดูแลทำความสะอาดของน้ำมากนัก หลักการทำงานของเครื่องกรองน้ำเริ่มจากการดูดน้ำจากตู้ปลาที่มีสิ่งสกปรกเจือปนผ่านวัสดุกรองเพื่อทำการกรองเศษสู่ตู้ปลาดังเดิม

ระบบกรองน้ำมีหลายแบบ แต่แบบที่เหมาะสมกับร้านจำหน่ายปลา คือ แบบแผ่นกรองใต้ทราย (SUB BAND FINTER) เป็นแบบที่มีประสิทธิภาพดี โดยแผ่นกรองจะมีรูเล็กๆ หรือรูตามยาวข้างบนจะรองทับด้วยกรวดทรายที่ตรงมุมของแผ่นกรองจะมีห่อปล่องอากาศและน้ำให้ดันขึ้นสู่ผิวน้ำ เป็นการทำให้น้ำเกิดการเคลื่อนที่หมุนเวียนและเป็นการเพิ่มอากาศไปพร้อม ๆ กัน ระบบกรองน้ำนี้จะทำให้น้ำภาชนะเสียต่าง ๆ ที่อยู่ตามกรวดทรายถูกย่อยสลายโดยแบคทีเรียที่อยู่ตามก้นตู้ ทำให้ไม่ต้องทำความสะอาดกันบ่อยจะทำก็ต้องเมื่อสั่งตู้ปลาครึ่งใหญ่คือการถ่ายน้ำออกหมด ล้างทุกอย่างในตู้ปลา ซึ่งควรจะทำประมาณ 5-6 เดือนต่อครั้ง

เครื่องกรองน้ำนักอကตู้ ลักษณะเป็นกล่องพลาสติกhexagonติดอยู่ตามข้างตู้ ทำงานโดยดูดน้ำในตู้เข้าสู่เครื่องกรองผ่านไยแก้วเพื่อกรองเศษของเสีย ไหหลอดต่อไปยังชั้นถ่านหิน เพื่อคุ้นชักก้าช หรือสารเคมีให้น้ำสะอาด ไหเหล็กไปในห้องส่งน้ำกลับเข้าสู่ตู้ปลาต่อเนื่องอยู่ตลอดเวลา ควรทำความสะอาดไยแก้ว 2-3 สัปดาห์ต่อครั้ง ส่วนถ่านหินนำมาล้างตากแดดและกั่บไว้ใช้ได้อีก

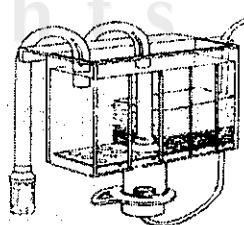
เครื่องกรองน้ำอย่างในตู้ ใช้หลักการและอุปกรณ์ชั้นเดียวกับเครื่องกรองน้ำนักอคตู้เพียงขยายอุปกรณ์ต่าง ๆ เข้ามาอยู่ในตู้ปลา มีข้อเสียตรงเปลืองเนื้อที่ในตู้ปลาและยุ่งยากในการทำความสะอาด

ภาพที่ 3-2 แผ่นกรองใต้ทราย

แผ่นกรองใต้ทราย

ภาพที่ 3-3 เครื่องกรองน้ำนักอคตู้

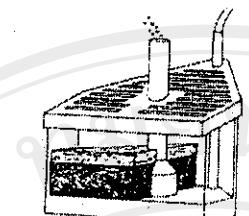
กรองนักอคตู้

จัดสิ่งที่ハウวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved

ภาพที่ 3-4 เครื่องกรองน้ำในตู้

เครื่องกรองในตู้

การเปลี่ยนถ่ายน้ำในตู้ปลา

การเปลี่ยนถ่ายน้ำในตู้ปลาที่ถูกต้องคือ ถ้าไม่จำเป็นก็ไม่ควรเปลี่ยนน้ำปอย ๆ เพราะปลาที่เลี้ยงไว้เคยชินกับน้ำที่มีอยู่เดิม บางครั้งน้ำในตู้ปลาอาจเป็นสีเขียวและมีสิ่งสกปรกปะปนอยู่บ้าง นั่น ก็ไม่ได้หมายความว่าเป็นอันตรายต่อปลาในตู้ ตรงกันข้ามปลาถัดชอบ เพราะน้ำที่เปลี่ยนใหม่ ๆ ปลาจะรู้สึกอึดอัดไม่สตชื่น ยิ่งถ้าไม่มีน้ำเก่าผสมอยู่เลยปลาอาจจะตายได้ง่าย ๆ วิธีเปลี่ยนน้ำควรอา น้ำเก่าออกประมาณครึ่งหนึ่งแล้วเอาน้ำใหม่ใส่ครึ่งหนึ่ง น้ำใหม่ไม่ควรเป็นน้ำฝน ควรเป็นน้ำ ประปาที่กักเก็บและทิ้งไว้ 5-6 วันมาแล้ว การถ่ายน้ำให้ใช้วิธีการลักษ์น้ำ โดยใช้สายยางดูดออก โดย ชุ่มสายยางจนถึงพื้นตู้ อีกปลายให้ต่ำกว่าระดับตู้ แล้วค่อย ๆ เดือนสายยางดูดไปตามพื้นตู้ เพื่อดูดสิ่ง สกปรก

3.4 การให้อาหารปลาตู้

ปลาเกี้ยวน้ำสิงมีชีวิตอื่นที่มีชีวิตอยู่ได้ก็ เพราะอาหาร อาหารปลาแต่ละประเภทไม่เหมือน กัน ขึ้นอยู่กับขนาดตัวและขนาดของปากมันเป็นสำคัญ การให้อาหารควรให้แต่พอเพียงไม่มาก หรือน้อยจนเกินไป เพราะถ้าให้มากเกินไปปลาจะกินเกินขนาดทำให้เจ็บป่วยได้ อีกทั้งเศษอาหาร ที่ปลากินไม่หมดจะทำให้น้ำสกปรกได้ในบริเวณด้านนั้นเลย ถ้าให้อาหารน้อยเกินไป หรือลืมให้เป็น เวลาหลายวันติดตอกัน จะทำให้ปลาอดอาหารหิวโหยและหันมากินกันเองในที่สุด

ก่อนการเลี้ยงปลาและให้อาหารปลา ผู้เลี้ยงควรทำความสะอาดเข้าใจก่อนว่า ปลาที่เลี้ยงเป็นปลาอะไร ประเภทไหน ซึ่งแต่ละประเภทก็ต้องการอาหารแตกต่างกันออกไป แบ่งได้เป็น 3 ประเภทดังนี้

- 1. ปลา กินเนื้อ** เป็นปลาที่ชอบกินอาหารเป็นๆ หากเลี้ยงด้วยอาหารอื่นๆ มักจะหงอยชื้น สุขภาพไม่ดีและจะตายได้ง่าย อาหารที่ให้จึงต้องเป็นอาหารมีชีวิต ให้กินแต่ละครั้งควรกะปริมาณกินอิ่มในครั้งเดียว ให้อาหารเพียงวันละครั้ง 3-4 วันควรจะดึงให้อาหารสักวันหนึ่ง
- 2. ปลา กินเนื้อและพิช** เป็นปลาที่ยอมรับอาหารสำเร็จรูปหรืออาหารแห้ง ให้กินวันละ 1-2 ครั้ง ควรเสริมด้วยผักสดบ้างเป็นครั้งคราวเดือนละ 2 ครั้ง จะทำให้ปลา มีสุขภาพดี
- 3. ปลา กินพิช** เลี้ยงด้วยอาหารสำเร็จรูปได้ดี และอาหารนั้นควรมีส่วนผสมของพิช ให้กินวันละ 2-3 ครั้ง ควรให้อาหารจากผักสดเพิ่มเติมสักครู่สองครู่

วิธีการให้อาหารปลา

1. ให้อาหารวันละ 2 ครั้ง เวลาเช้าและเย็น การให้อาหารต้องค่อยๆ หย่อนอาหารลงน้ำช้าๆ ไม่ควร โอบนหรือเทจะทำให้ปลาตกใจมากกิน ควรให้อาหารสองที่ละให้จุดเดิมทุกครั้ง ทำให้ปลาที่กินช้ารู้ตำแหน่งที่กิน
2. ปริมาณอาหารขึ้นอยู่กับประเภทของปลา ว่ากินเก่งขนาดไหน ที่สำคัญคือไม่ควรให้อาหารปลามากเกินกว่าที่ปลาจะกินได้หมดภายใน 5-10 นาที โดยการกินอย่างเร็วๆ
3. ควรให้อาหารที่ละเอียด ก่อน เมื่อปลา กินหมดแล้วจึงค่อยเติมให้อีกเรื่อยๆ จนกระทั้งปลาไม่กินอีกต่อไป
4. พึงระวังอยู่เสมอว่าถ้าให้อาหารปลามากเกินไป ปลาจะอ่อนแอก่อนเชื่องช้าและตายง่าย ถ้าเป็นพ่อพันธุ์แม่พันธุ์จะตกไข่น้อย อีกทั้งจะทำให้มีเศษสิ่งสกปรกเยอะ ทำให้น้ำเสียง่ายและเป็นแหล่งสะสมโรคอีกด้วย ส่วนปลาที่ไม่ค่อยได้กินอาหารจะกลายเป็นปลาที่อุดอยาก วิงประดับเบรียาตลอดเวลา ซึ่งก็ไม่ดีเช่นเดียวกัน
5. ควรให้อาหารจำพวกผักที่มีสีเขียวหรืออาหารจากธรรมชาติแก่ปลาด้วย เช่น แหน่ในผักบุ้ง ใบผักกาดหอม ถุงน้ำ ลูกไส้ หนอนแดง เพราะพิชสีเขียวจะทำให้ปลา มีสุขภาพสมบูรณ์ยิ่งขึ้น แต่ก่อนนำไปให้ปลา กินควรล้างให้สะอาด หรือ แซ่ด่างทับทิมอย่างเงือจางเพื่อฆ่าเชื้อโรคที่อาจติดมา
6. อาหารแซ่บ เช่น ถุงน้ำ ลูกไส้ ก่อนนำไป กินควรทำให้คลายก่อน อย่าให้มีน้ำแข็ง ปนอยู่ อาหารแซ่บ เช่นที่เหลือในถุงต้องเก็บแซ่บ เช่นทันที ถ้าลืมทิ้งไว้จะละลายนำไปแซ่บ เช่นใหม่ได้ เพราะอาหารเริ่มนุ่มแล้ว อาหารนุ่มทำให้ปลาห้องอีด มีโอกาสตายง่าย

อาหารสำเร็จรูป¹⁷ เรียกว่าอาหารแห้ง เป็นอาหารสำเร็จรูปที่ผลิตขึ้นมาด้วยกรรมวิธีต่าง ๆ โดยมากเป็นผลิตผลทางการเกษตรหลายชนิด ทำให้เป็นอาหารที่มีคุณค่าตรงกับความต้องการของปลา นอกจากนี้ยังมีสารประกอบบางชนิดที่ใส่เพื่อเร่งสี เร่งโต ทำให้เป็นอาหารที่นิยม มีผู้ผลิตออกมากำหนดนำมายากลายชนิด และมีรูปแบบต่าง ๆ กัน

1. **ชนิดเม็ดจนน้ำ** เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีลักษณะกลม มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของเม็ดแตกต่างกันไปตามชนิดและขนาดปลา แต่ว่าจะจนน้ำ หมายถึงหัวรับปลาตู้ที่หากินพื้นน้ำกันดูอาหารชนิดเม็ดจะบังชนิดมีคุณสมบัติพิเศษ สามารถยึดติดหรือแตะไว้ข้างตู้เป็นเวลานาน ทำให้ปลาaram กินหรือตอบกินได้เป็นผู้ ๆ

2. **ชนิดเม็ดลอยน้ำ** เป็นผลิตภัณฑ์ เช่นเดียวกับชนิดเม็ดจนน้ำ แต่มีคุณสมบัติพิเศษที่สามารถคลอยน้ำได้ และคงสภาพรูปเดิมอยู่ในน้ำได้เป็นเวลานาน ส่วนใหญ่เป็นอาหารสำหรับปลารุุ่นหรือปลาโถ ผู้เลี้ยงปลาสวยงามนิยมที่จะใช้อาหารชนิดนี้มาก

3. **อาหารผง** เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีลักษณะเป็นผงเล็ก ๆ มีขนาดเท่ากับนมผง คลายน้ำได้ ตัวน้ำใหญ่ทำมาจากสาหร่ายเกลียวทอง หรือ จากไข่ เวลาใช้ก็นำมาละลายน้ำโดยในตู้ให้ลูกปลา กิน เป็นอาหารที่ออกแบบมาเพื่อใช้กับลูกปลาวยอ่อน โดยเฉพาะ

4. **อาหารเกล็ด** หรืออาหารแห่น ขนาดเท่ากับเกล็ดปลา ง่ายต่อการใช้ ทำจากไข่ หรือจากตัวกุ้ง ขนาดเป็นแห่นเล็ก ๆ ไม่เกิน 1 เซนติเมตร ก่อนนำไปให้ปลา กินต้องขี้ให้เป็นชิ้นเล็ก ละเอียดก่อน

5. **อาหารอบแห้ง** ทำจากตัวอ่อนของแมลง หรือกุ้งเคย โดยการอบแห้งด้วยความเย็น (Freeze dried) ซึ่งทำให้คุณค่าทางอาหารคงเดิมเหมือนอาหารที่ยังมีชีวิต แต่ปลดปล่อยจากโรคภัยต่าง ๆ สามารถเก็บรักษาไว้ได้นาน

อาหารสำเร็จรูปที่กล่าวมา มีผู้ผลิตจำหน่ายมากมายให้เลือกซื้อมาใช้ การซื้ออาหารเหล่านี้ควรเลือกชนิดที่มีฉลากปีกที่ภาชนะและบอกปริมาณของโปรดีนไว้สูง ซึ่งปริมาณของโปรดีนนี้ไม่ควรต่ำกว่า 32 เปอร์เซ็นต์ อาหารที่มีโปรดีนสูงจะมีกลิ่นหอม นอกจากนี้ควรเลือกใช้ให้ถูกกับชนิดของปลา ส่วนมากนิยมใช้ชนิดเม็ดลอยน้ำ เพราะเมื่ออาหารเหลือก็ยังคงคลอยน้ำอยู่ สามารถซ่อนอุกทึ้งได้ ไม่ทำให้น้ำเสีย

¹⁷ อาหารปลา(ระบบออนไลน์). แหล่งที่มา <http://www.thai.net/fish.htm>

อาหารธรรมชาติ

หมายถึงอาหารที่มีชีวิต หรือสัตว์เล็ก ๆ ซึ่งอาจเกิดขึ้นเองในที่กักขังที่ใช้เลี้ยงปลา หรือเพาะเลี้ยงขึ้นแล้วนำมาให้ปลากิน อาหารธรรมชาติมีอยู่หลายชนิด ที่หาได้ง่ายและมีจำหน่ายในห้องตลาด มีดังนี้

ไรเดง เป็นสัตว์น้ำเล็ก ๆ ลีดeng ลำตัวเป็นปล้อง มักจะพบตามน้ำคร่ำหรือคูน้ำ หากอยู่ร่วมกันมาก ๆ จะเห็นได้ชัดเจน จับได้โดยใช้สวิงตาถือข้อนตามพิวน้ำในตอนเช้า มีจำหน่ายตามร้านขายปศุสัตว์ ไรเดงมีคุณค่าทางโภชนาการสูง โดยเฉพาะโปรตีนเม็ด 73 เปอร์เซ็นต์ เป็นอาหารที่เหมาะสมกับปลาสวยงามขนาดเล็กและปลาวัยอ่อน

วิธีเพาะไรเดงจำนวนมาก ๆ เพราะในบ่อซึ่เมนต์ขนาด 50 ตารางเมตร ใช้รำ 50 กก. ปลาปีน 1 กก. กาดถั่วถิสง 1 กก. และปูยีวิทยาศาสตร์สูตร 15-15-5 จำนวน 200 กรัม ใส่น้ำในบ่อ 50 เซนติเมตร หมักอาหารในบ่อ 20 ชั่วโมง ใส่เชื้อไรเดง 250 กรัม จะสามารถเก็บเกี่ยวไรเดงได้ในวันที่ 7 ได้ทุกวันเป็นเวลา 15 วัน จนกว่าปริมาณของไรเดงน้อยลงเนื่องจากอาหารไม่พอ แล้วค่อยล้างบ่อทำการเพาะใหม่

ไรสีน้ำตาล หรือที่รู้กันดีที่ว่าไป๋ว อาร์ทีเมีย (Artemea) เป็นสัตว์น้ำขนาดเล็กในประเภทกุ้ง อยู่ในที่น้ำเค็มจัด มีลำตัวค่อนข้างยาว ตัวโตเต็มวัยใช้เป็นอาหารปลาตู้ขนาดโต ตัวเล็ก หรือวัยอ่อนมีขนาดใกล้เคียงกับไรเดง เหมาะสมสำหรับปลาวัยอ่อน

อาร์ทีเมียสามารถเพาะฟักได้เองโดยใช้ไข่ที่บรรจุในกระป่องซึ่งมีข่ายตามร้านร้านปศุสัตว์สวยงามทั่วไป นำมาฟักในน้ำเค็มที่ละลายน้ำเกลือประมาณ 2.5-3 เปอร์เซ็นต์ ในถังพลาสติกหรือขวดโหล ปากกว้าง และตั้งไว้ในที่มีแสงสว่าง 1-2 วัน ในภาชนะที่ฟักต้องมีเครื่องพ่นลมเป่าให้แรง

ฉูกน้ำ เป็นตัวอ่อนของยุง พบรได้ทั่วไปตามแหล่งน้ำขังต่าง ๆ ฉูกน้ำเกิดจากยุงตัวเมียวางไข่บนพิวน้ำ ไข่ของยุงเป็นทรงกระบอกมีปลายแหลมอยู่ด้านบนด้านหนึ่ง ลายเป็นแพ เมื่อไข่ฟักเป็นตัวจะเห็นเป็นสีน้ำตาลเทาและคำ จับได้โดยใช้สวิงตาถือตักตามพิวน้ำที่ฉูกน้ำลายตัวอยู่

วิธีเพาะฉูกน้ำทำได้ไม่ยาก ใช้ภาชนะปากกว้างใส่น้ำลงไปสักประมาณ 30-50 เซนติเมตร ใส่หญ้าหรือปูยีคงคลงไป ตั้งทิ้งไว้ในที่แสงน ไม่ถูกแสงแดด ประมาณ 2-3 วันจะมีตัวอ่อนของยุงเกิดขึ้น มากมาย สามารถที่จะซ่อนให้ฉูกปลากินอาหารได้

อินพิวชอร์เรย์ เป็นกลุ่มของสัตว์หรือพืชเซลล์เดียวขนาดเล็กไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า นิยมใช้อินพิวชอร์เรย์กับพากฉูกปลาวัยอ่อน เช่น ปลาทอง เป็นอาหารที่ดีมาก เพราะปลาวัยอ่อน มีขนาดปากที่เล็ก ยังไม่สามารถกินอาหารที่มีขนาดใหญ่ได้

วิธีเพาะอินพิวชอร์เรย์ ใช้น้ำในร่องสวนหรือน้ำจากตู้ปลา น้ำเหล่านี้มีเบคทีเรียอยู่แล้ว ใส่ภาชนะตั้งไว้ในที่สูง ร่นรื่น หันผักใส่ลงไป ทิ้งไว้ 2-3 วัน จะเห็นน้ำมีลักษณะเหมือนผุนขาวลอยอยู่แสดงว่าเกิดอินพิวชอร์เรย์ สามารถนำไปให้กูปลาไว้อ่อนกินได้

หนองแวง เป็นตัวอ่อนของริบบิน้ำจืด มีสีแดง รูปร่างคล้ายกับยุงแต่มีขาข้าว โตเต็มที่ขนาด 2 เซนติเมตร พบรได้ทั่วไปตามพื้นน้ำที่ขังนาน ๆ การจับต้องดักดินใส่ตະเกรงตาถี่ และร่อนในน้ำสะอาดจนหมด พง หรือขยะออก ก็จะเห็นหนองแวงหางอยู่ ร้านขายปลาดูมักจะนำมาขายโดยใส่ไว้ในภาชนะที่มีน้ำใส

กุ้งฟอย เป็นกุ้งน้ำจืดขนาดเล็ก พบรอยู่ตามบ่อ สรรวน หรือตามห้องนา มีจำนวนมากตามตลาดสด เป็นอาหารที่เหมาะสมกับปลาดูขนาดโตที่เป็นปลาประเทกินเนื้อสัตว์

ไส้เดือนดิน เหมาะสำหรับใช้เป็นอาหารปลาดู หากได้ตามพื้นดินในสนามหญ้า หรือตามสวน ถ้ามีขนาดเล็กเมื่อนำมาล้างก็ให้ปลากินได้ทันที หากมีขนาดโตต้องนำมาสับหรือหั่นเป็นชิ้นขนาดที่เหมาะสมกับปลาแต่ละชนิด

ผักสด รวมถึงพร洱ไม่น้ำบางชนิดที่สามารถใช้เป็นอาหารเลี้ยงปลาดูได้ปกติแล้วปลาดูทั้งประเทกปลากริโน่และกินพืช ชอบกินผัก ปลานางชนิดยังต้องการอาหารที่มีผักสดผสมอยู่ประจำผักสดที่นิยมใช้เลี้ยงปลาได้แก่ ถั่วงอก ถั่วหัวโต ผักกาดหอม กะหล่ำปลี ผักกาดขาว ผักบุ้ง และเห็นเป็น ก่อนนำอาหารพวกนี้มาใช้ควรต้มแล้วสับให้ละเอียด ปลาที่ให้กินผักเดือนละ 2-3 ครั้ง จะแข็งแรงและไม่เป็นโรคขาดสารอาหาร

3.5 โรคและความผิดปกติของปลา

ลักษณะภายนอกและความผิดปกติของปลาที่ป่วยน้ำสังเกตได้ดังนี้

1. การเคลื่อนไหวที่ผิดปกติ เช่น ว่ายน้ำหมุนไปมาตามแนวตั้งหรือแนวราบ ว่ายน้ำอญี่แต่บริเวณผิวน้ำ ว่ายน้ำช้าหรือเร็วไป หมายท้องหรือดึงหัวลงก้นตู้ปลา อาการเช่นนี้เกิดได้หลายสาเหตุอาจมีการผิดปกติในตัวปลาไม่แพ้อักเสบตามตัว หรือปลาอาจได้รับสารพิษที่อยู่ในน้ำ
2. ไม่ค่อยกินอาหารเหมือนปกติ อาจกินน้อยลงหรือไม่กินเลย ลอยหัวขึ้นมาชูปอาหารบ่อย อาจเกิดจากการเปลี่ยนอาหารหรือมีปัญหาในเรื่องการขับถ่าย
3. สีบริเวณลำตัวเปลี่ยนไป ปลาที่มีอาการปกติแข็งแรง สมบูรณ์ สีสันบริเวณข้างลำตัวจะสลดใสสวายงาม แต่ทราบได้ที่สีข้างลำตัวตัวซีดลง ไม่เหมือนเดิม แสดงว่าปลาไม่สมบูรณ์ขาดออกซิเจน ได้รับสารพิษในน้ำหรือเจอกับสภาพอุณหภูมิที่เปลี่ยนแปลงกระแทกหัน
4. ครีบหลังเที่ยวพับหรือขาดแหง ไม่ตั้งเหมือนเดิม
5. มีฟองซึมออกมายทางทวารของปลา

6. สำด้าและครีบมีจุดขาว มีเมือกขาว มีอาการตกเลือดตามเกล็ด เกล็ดเป็นแพลงไช้สำด้า ภูกับภานะ

โรคที่เกิดกับปลาและวิธีเยียวยารักษา

1. โรคที่เกิดจากแบคทีเรีย สกุล *Aeromonas hydrophila* ซึ่งรุนแรงมากสามารถทำให้ปลาตายภายในเวลาไม่ถ้วน โรคเห้อกและครีบเบื้อย พนอยู่ท่าวไปกับเมือกของปลาทางนกழง จะแสดงอาการเมื่อปลาไม่สามารถแพลงเป็นโรค และสภาพแวดล้อมไม่ดี โรคที่เกิดจากเชื้อแบคทีเรีย อาการที่พบคือ ครีบและหางกร่อน ห้องบวน้ำ เกล็ดพอง รักษาโดยใช้ยาปฏิชีวนะ เช่น ในโตรฟรา โซน 1-2 กรัมต่อน้ำ 1,000 ลิตร แซปนาน 2-3 วัน หรือจะใช้เกลือเกง 0.5-1 เปอร์เซนต์ ก็ได้

2. โรคจากปรสิต

โรคจุดขาว (White spot) เกิดจากสัตว์เซลล์เดียวชื่อ Ich (อีค) เข้ามาตัวปลาและฝังตัวที่ผนังชั้นนอกของตัวปลา สร้างความระคายเคือง ปลาจะสร้างเซลล์ผิวนังหุ้มอีค ทำให้เห็นปลาเป็นจุดสีขาว ยังไม่มีวิธีการกำจัดอีกที่ฝังอยู่ได้ผิวนัง แต่วิธีการที่ได้ผลคือการทำลายตัวอ่อนในน้ำสารเคมีที่ใช้ผลคือ คือ พอร์มาลิน 25-30 มิลลิกรัม ต่อน้ำ 1,000 ลิตร ผสมกับมาลาไซท์กรีน 0.1 กรัม ต่อน้ำ 1,000 ลิตร แซทั่งไว้ติดต่อและควรแซท้ำอีก 3-4 ครั้ง ห่างกันครั้งละ 7 วัน จะให้ผลดีมากโดยเนพะ เมื่อน้ำมีอุณหภูมิประมาณ 28-30 องศาเซลเซียส

โรคที่เกิดจากปลิงใส ปลิงใสมีขนาดเล็กมากมองด้วยตาเปล่าไม่เห็น ติดต่อได้ง่าย จะติดบริเวณเห้อกและผิวนัง จะทำลายเซลล์เห้อกจนปลาตาย อาการที่พบคือ ปลาจะซีด ครีบและหางตก หายใจเร็ว มีอาการระคายเคือง มีอาการขาดอาหาร รักษาโดยแซทตับทิมหรือพอร์มาลิน 2 มิลลิกรัมต่อน้ำ 10 ลิตร เวลา 45 นาที หรือแซทเกลือ 0.5-1 % ช่วยให้ปลิงหลุดได้ ป้องกันโดยตรวจตราปลาใหม่ที่เข้ามาเสมอ และป้องกันไม่ให้มีหอยทากที่เป็นพาหะของโรค

โรคหนองสมอ หนองสมอคือตัวเป็นรูปทรงกระบอกขนาด 0.2-4 มิลลิเมตร หัวคล้ายสมอขี้ดเกาะกับตัวปลา ส่วนท้ายมีดุงไช่ 1 คู่ จะฝังสมอไปได้ผิวนังสร้างความระคายเคืองให้ปลามาก ทำให้บริเวณที่เกาะเกิดเป็นแพลง มีอาการตกเลือด เมื่อดึงหนองสมออกแต่ส่วนหัวจะขาดฝังอยู่ทำให้ผิวนังเป็นแพลงอยู่ รักษาโดยแซท Dipterex เข้มข้น 0.25-0.75 ppm นาน 24 ชั่วโมง แซท้ำอีก 3-4 ครั้ง แต่ละครั้งที่ระยะเวลาห่าง 5-6 วัน

3. โรคที่เกิดจากเชื้อรา เกิดจาก Saprolegnia species เชื้อตัวนี้ปกติมีอยู่ตามชายในน้ำจืด อาการเป็นปุยขาวที่ผิวน้ำ ครึบและปาก อีกโรคเกิดจากเชื้อ Lethyophonus hoferi ที่พบบ่อยเกิดจากให้ปลากินอาหารที่มีชีวิต เชื้อตัวนี้เข้าไปทำลายอวัยวะภายในได้แก่ ลำไส้ รังไข่ และตับ ควรกำจัดปลาที่เป็นโรคทันที และควรทำความสะอาดบ่อ

4. โรคที่เกิดจากเชื้อแบคทีเรีย

โรคตัวดำ จะมีผลค่าคงขึ้นตามลำตัว สำปัลลวยทึ้งไว้จะเป็นแหล่งลึก มักเกิดกับปลาหลังจากการคำเลียงขนาดส่ง หรือช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิอย่างรุนแรง เชื้อแบคทีเรียนี้จะเจริญเติบโตได้ดี จะทำให้ปลาตายอย่างรวดเร็ว ควรปรับปรุงที่เลี้ยงปลาให้มีความเหมาะสม เช่น เพิ่มออกซิเจน ลดอินทรีย์สารในน้ำดูแลเรื่องอุณหภูมิของน้ำ รักษาได้โดยแซ่ปลาในยาเหลืองอัตราส่วน 2 มิลลิกรัม ต่อน้ำ 5 ลิตร นาน 30 นาที ขณะเดียวกันส่งใส่เกลือเม็ด 1 ช้อนชา น้ำ 1 ลิตร ก่อนปล่อยปลาต้องปรับอุณหภูมิของน้ำให้เท่ากับน้ำในบ่อ ก่อนหรือใช้ต่างทันที 1-3 กรัมต่อน้ำ 1,000 ลิตร แค่ 24 ชั่วโมง

โรคท้องบวม จะแสดงอาการ 2 แบบ แบบแรกส่วนท้องจะบวมมาก อีกแบบผิวน้ำจะเป็นรอยขี้ตกเลือด และอาจเกิดเกล็ดตั้ง ป้องกันรักษาโดย แซ่ปลาออกซีเตต้าชั้นคลิน 10-20 มิลลิกรัมต่อน้ำ 1 ลิตร ไม่ควรให้ปลาอยู่หนาแน่นจนเกินไป และให้อาหารอย่างเหมาะสม

โรคเกล็ดตั้ง พบรณในปลาสวยงาม อาการจะพบเกล็ดตั้งเป็นบางส่วนหรือตลอดทั้งตัว พบรุคแรงทั่วตัวโดยเฉพาะครึบและลำตัว เป็นผลสืบเนื่องจากโรคท้องบวม ยังไม่มีการรักษาที่แน่นอน ควรรีบแยกปลาที่เป็นโรคออก เพราะโรคทางผิวน้ำจะติดต่อกันอย่างรวดเร็ว

โรควัณโรค พบกับปลาที่กินเนื้อเป็นอาหาร ได้แก่ ปลากรด ปลาเทวดา ปลาอสการ์ ปลาปอมปาดอร์ ปลาบากะนิคจะไม่แสดงอาการ บางชนิดจะแสดงอาการต่าง ๆ คือ น้ำหนักลด ไม่กินอาหาร สีซีด เกล็ดหลุด ผิวเป็นแพลง ครึบเปื่อย อาการไกรหรือกระดูกสันหลังบิดเบี้ยวพิครูป ว่ายน้ำหงายท้องนอนอยู่ตามพื้น ตัวบิดว่ายน้ำอย่างไม่มีทิศทาง การรักษายังไม่มีวิธีที่ได้ผลแน่นอน ควรแยกปลาออกจากและทำลายให้หมด แล้วนำเชือบอุ่นล็อจด้วยตากให้แห้งและสารละลายด่างทันที 7 กรัมต่อน้ำ 1 ลิตร ให้ทั่วบ่อ ป้องกันโดยอย่าเลี้ยงปลาหนาแน่นจนเกินไป และรักษาบ่อเลี้ยงให้สะอาดเสมอ

โรคหูดหรือโรคแส้นปม อาการเป็นคุ่มขาวคล้ำหูดบริเวณหลังและครึบหลัง คุ่มจะอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม ปลาที่เป็นแล้วไม่อาจรักษาได้ ควรแยกออกไปทำลาย ปลาที่เหลือกักไว้ในบ่อ 2 เดือน จนแน่ใจว่าไม่เป็นโรคแล้ว ตู้คิมให้ใช้ปูนขาวหรือสารละลายด่างทับทิมล้างแล้วตากแห้ง

5. โรคเกิดจากเชื้อไวรัส

โรคฝีเม็ดใหญ่ พับในตระกูลปัลคาคาร์พ จะเกิดเป็นตุ่มเล็ก ๆ สีขาวขุ่นคล้ำไปรษะเรก ต่อมจะขยายใหญ่เป็นตุ่มขนาดใหญ่ทั่วตัว โป้นออกมานอกผิวนังอย่างเห็นได้ชัด แต่ไม่ทำให้ปลาลึงตาย อัตราการระบาดของโรคต่ำ ป้องกันได้ง่าย โดยเลี้ยงปลาใหญ่ให้อยู่ภายนอกสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม อุณหภูมิไม่สูงเกินไป น้ำสะอาด ปริมาณออกซิเจนเพียงพอ เลี้ยงบริเวณน้ำไหลจะช่วยให้ปลาหายจากโรคนี้ได้เร็วขึ้น

6. การขาดออกซิเจนในน้ำอุ่น

ปลาที่อาศัยอยู่ในน้ำอุ่นต้องออกซิเจนไม่เพียงพอจะวายด้วยน้ำรีวกว่าปกติ กระบวนการหายใจยามกระโดดออกจากรบือหรืออาจว่ายอยู่บริเวณผิวน้ำและผลลัพธ์ส่วนมากขึ้นมาบนอากาศ การขาดออกซิเจนเกิดจากการเปลี่ยนถ่ายน้ำไม่ดีพอหรือให้อาหารมากเกินไป และการที่อุณหภูมิสูงทำให้ออกซิเจนลดลง การใช้สารเคมีบางชนิดเพื่อรักษาโรคอาจทำให้เกิดภาวะขาดออกซิเจนได้ เช่น พอร์มาลิน ค่างทับทิม เป็นต้น การป้องกันการขาดออกซิเจนโดยดูแลความสะอาด มีระบบการให้อากาศที่ดี และเปลี่ยนถ่ายน้ำเสมอ และไม่เลี้ยงปลาให้หนาแน่นจนเกินไปจนค่าความเป็นกรดด่างไม่เหมาะสม

7. สารพิษในน้ำ

บ่อหรือตู้ปลาอาจมีสารพิษประปันอยู่ในน้ำ อุปกรณ์ที่ใช้กับตู้ปลาหลายชนิดมีส่วนประกอบของพอกสารมีพิษอยู่ด้วย เช่น ท่อยางฉาบสีต่าง ๆ กาวสำหรับทาขอบตู้ปลา ซีเมนต์หรือสีชนิดต่าง ๆ อาจมีสารจำพวกยาฆ่าแมลง เช่น ดีดีที หรือสารนลพิษจากโรงงานต่าง ๆ ประปันได้ ปลาจะดูดซึมสารพิษนี้ผ่านทางเหือกและทางผิวนัง การป้องกันโดยพยายามเลือกการใช้สิ่งที่คิดว่าจะนำสารพิษมาสู่บ่อปลา ควรเลือกแหล่งน้ำที่ปลอดจากสารพิษปันเปื้อนมาเลี้ยงปลา โดยปกติน้ำประปาจะมีคลอรีน 1-2 มิลลิกรัมต่อลิตร ก่อนใช้เลี้ยงปลาต้องตั้งทึ่งไว้ 1-2 วัน กลางแจ้งและใส่แอร์บีนด้วย ถ้าจำเป็นต้องใช้น้ำที่มีคลอรีนเร่งด่วน ต้องใช้โซเดียมไทโอลอชัลเฟต 3-5 กรัมต่อน้ำ 1,000 ลิตร

3.6 ตู้ปลาและอุปกรณ์ภายนอกในร้าน

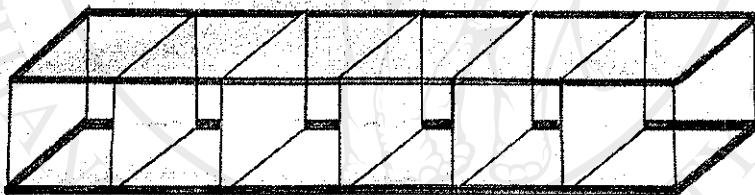
ตู้ปลาและบ่อปลา

ในร้านจำหน่ายปลาตู้ จำเป็นจะต้องมีตู้ปลาเพื่อบรรจุปลาให้ถูกคำได้เลือกซื้อได้อย่างหลากหลาย ตู้ปลาในร้านมักจะเป็นตู้ขนาดใหญ่ หรือขนาดพิเศษที่ตั้งทำมาโดยเฉพาะให้เหมาะสมกับปลาแต่ละชนิด เพราะปลาจะมีขนาดที่แตกต่างกัน และมีอุปนิสัยไม่เหมือนกัน ปลาบางจำพวกเป็นปลา

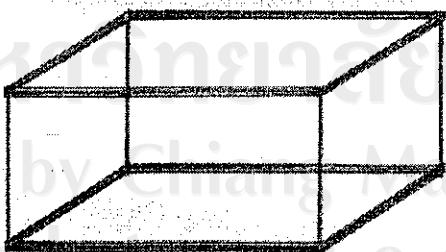
กินสิ่งมีชีวิตจะมีความครุ่ยกว่าปลาทีกินพืชเป็นอาหาร และมีปลาบางชนิดที่เมื่อเลี้ยงรวมกันก็ยังกัดกันเอง เช่น ปลา กัด เป็นต้น ความหนาแน่นของปลาในตู้ก็เป็นสิ่งที่ต้องคำนึงถึงถ้าบรรจุปลามากเกินไปจะทำให้สภาพน้ำเกิดความไม่สมดุลจะทำให้ปลาอ่อนแอก และป่วยเป็นโรคได้

การน้ำในการเลี้ยงปลา มืออยู่มากนายนายหล่ายประणก อาจเป็นโภลแก้ว อ่างพลาสติก อ่างซีเมนต์ แต่ในร้านจำหน่ายปลากลายสวยงามนิยมใช้ตู้กระจก เนื่องจากสามารถเห็นตัวปลาได้ชัดเจน จากการบานไปร่วงใส่ของกระจก ตู้กระจกอาจมีขอบเป็นอะลูมิเนียม ตั้งกระถิ หรือเป็นตู้กระจกที่ต่อด้วยการซิลิโคนไม่มีขอบ ตู้ปลาที่มีขนาดใหญ่ยิ่งตู้ ตู้ขนาดใหญ่มีปริมาณน้ำมาก ได้เปรียบตู้ขนาดเล็ก โอกาสที่น้ำจะเติบหรือการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิช้าลง ปลาที่เติบจะปลดปล่อย ใน การเลือกตู้ปลา ต้องคำนึงถึงความแข็งแรง ตู้ใหญ่จะต้องต้องทนทาน เพื่อรับรับแรงดันของน้ำภายในตู้ แต่อย่างไรก็ตาม การเลือกตู้ปลาต้องให้เหมาะสมกับชนิดของปลาด้วย อย่างเช่น ปลา กัด ปลาหม้อ และปลา มังกร ต้องเลี้ยงในตู้ขนาดเล็กๆ โดยบรรจุตู้ลักษณะ 1 ตัว ส่วนปลาชนิดอื่น สามารถเลี้ยงรวมกันได้

ภาพที่ 3-5 ลักษณะของตู้ปลาที่ใช้เลี้ยงปลาขนาดเล็ก

ภาพที่ 3-6 ลักษณะของตู้ปลาที่ใช้เลี้ยงปลาขนาดกลาง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาพที่ 3-7 ลักษณะของตู้ปลาที่ใช้เลี้ยงปลาขนาดใหญ่

ตาราง 3-1 แสดงหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการคำนวณเนื้อที่สำหรับเลี้ยงปลาในตู้กระจากเพื่อให้ปลา มีพื้นที่ฯ เหมาะสม¹⁸

ขนาดของปลา	เนื้อที่สำหรับเลี้ยงปลา
1. ปลาที่มีความยาว 1 นิ้ว 1 ตัว	เนื้อที่ 20 ตารางนิ้ว
2. ปลาที่มีความยาว 3 นิ้ว 1 ตัว	เนื้อที่ 120 ตารางนิ้ว
3. ปลาที่มีความยาว 4 นิ้ว 1 ตัว	เนื้อที่ 240 ตารางนิ้ว

การจัดพื้นที่ให้มีขนาดที่เหมาะสมกับจำนวนปลาในตู้มีความจำเป็นมาก เราจะสังเกตเห็น ร้านขายปลาบางร้านข้างปฏิบัติไม่ถูกต้องโดยใส่ปลาจำนวนมากลงไปในตู้ทำให้ปลาอึดอัด เพียงแต่ เพื่อประหยัดพื้นที่จะได้ลดจำนวนตู้ปลา แต่ไม่คำนึงถึงปลาที่ตากลงไป ว่ามันคือต้นทุนที่เพิ่มขึ้น ดังนั้น ผู้เลี้ยงปลาควรใช้หลักเกณฑ์การคำนวณพื้นที่สำหรับเลี้ยงปลาตู้ในกระจากข้างต้นประกอบการ ตัดสินใจ เนื้อที่ตามตารางข้างต้นจะทำให้ปลายอยู่อย่างเหมาะสม

Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

¹⁸ ภาครช ชนพู, ปลาตู้ฉบับปลาสำเร็จ(กรุงเทพฯ : ไฟลินบุ๊คเน็ต, 2543), หน้า 14

ฝ่าปิดตู้ปลา หรือฝ่าครอบโคมไฟ

ฝ่าครอบตู้ปลาจะช่วยป้องกันปลาในตู้กระ โคงออกมานอกตู้ ช่วยควบคุมการระเหยของน้ำป้องกันผุนละออง เนื่องจากภายนอกเข้าตู้ปลา ป้องกันอันตรายให้กับปลาในตู้มิให้ถูกแมวหรือแมลงต่อคนรบกวน ฝ่าครอบอาจเป็นกระจักรร่มคา หรือเป็นฝ่าครอบโคมไฟในตัว ออกแบบให้สวยงาม โคมไฟใต้ฝ่าครอบเป็นแหล่งกำเนิดแสงสว่าง เพื่อให้มองเห็นปลาได้ดีขึ้นซึ่ง ฝ่าครอบโคมไฟที่ดีจำเป็นต้องมีແเนกนั่น้ำไม่ให้กระเด็นเข้าไปถูกหลอดไฟ หลอดไฟส่วนใหญ่ใช้หลอดฟลูออเรสเซนเนื่องจากมีความทนทานและดูสวยงาม หลอดฟลูออเรสเซนที่นิยมใช้มากกว่า หลอดนีออน డีคเกียม ให้แสงสว่างเพิ่มลีสันให้แก่ตัวปลา ทำให้ตู้ปลาสวยงามมาก

กำลังวัตต์ของหลอดไฟที่จะใช้กับตู้ปลาขึ้นอยู่กับขนาดของตู้ปลา ตู้ปลาขนาด 12 นิ้ว ควรใช้หลอดไฟขนาด 8 วัตต์ ตู้ปลาขนาด 20 นิ้ว ควรใช้หลอดไฟขนาด 13 วัตต์ ตู้ปลาขนาด 40 นิ้ว ควรใช้หลอดไฟขนาด 65 วัตต์ หรือถ้าตู้ปلامีขนาดใหญ่มาก ๆ ก็อาจใช้หลอดไฟดวงเล็กหลายหลอดติดเรียงไปตามความยาวของตู้ปลาได้

ภาพที่ 3-8 ฝ่าปิดตู้ปลาหรือฝ่าครอบโคมไฟ

ฝ่าปิดตู้ปลา หรือฝ่าครอบโคมไฟ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved